Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), March-April 2025
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index

Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable

Panchuda Ponwadeechkad[1] and Taweesil Koolnaphadol[2]
Srinakharinwirot University, Thailand
E-mail: liew.air@gmail.com, ORCID ID: https://orcid.org/0009-0006-5149-6642
E-mail: taweesil@swu.ac.th, ORCID ID: https://orcid.org/0009-0001-0249-2921
Received 15/10/2024 Revised 18/10/2024 Accepted 18/11/2024

Abstract

Background and Aims: Creative leadership is therefore essential for the development of teachers and educational personnel, enabling them to perform their duties and carry out activities in the teaching profession effectively. This, in turn, contributes to the improvement of students' learning outcomes. The purposes of this research are (1) to study the level of creative leadership of school administrators, teacher competencies, and student achievement in secondary schools in Samut Prakan Province; (2) to examine the relationship between the creative leadership of school administrators, teacher competencies, and student achievement in secondary schools in Samut Prakan Province; and (3) to investigate the influence of creative leadership on science learning achievement among students under the jurisdiction of the Samut Prakan Secondary Education Service Area Office, with teacher competencies as a mediating.

Methodology: The sample consisted of 210 science teachers under the Samut Prakan Secondary Education Service Area Office. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table and selected through stratified sampling, with school size as the stratification criterion, followed by simple random sampling. The data collection tool was a questionnaire using a five-point scale with a content validity index ranging from 0.60 to 1.00 and an overall reliability coefficient of 0.85. The reliability coefficient of the creative leadership questionnaire is .87, the reliability coefficient of the teacher competency questionnaire is .89, and the reliability coefficient of the science learning achievement questionnaire is .86. The statistics for data were analyzed using mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient, and Path analysis.

Results: The finding of this research found that 1) the levels of creative leadership of school administrators, teacher competencies, and student achievement in secondary schools in Samut Prakan Province were found to be high in all aspects.2) the relationships between the creative leadership of school administrators, teacher competencies, and student achievement in secondary schools in Samut Prakan Province were statistically significant at the 0.05 level for all variables studied, with Pearson's correlation coefficients indicating significant correlations. 3) The

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

influence of creative leadership on science learning achievement among students, with teacher competency as a mediating variable, was found to be significant. Science learning achievement was influenced both directly and indirectly by two causal variables: creative leadership and teacher competencies, with statistical significance at the 0.001 level.

Conclusion: The study found that creative leadership and teacher competency have both direct and indirect influences on the variable of learning achievement. Teacher competency can explain up to 77.40% of the science learning outcomes. Creative leadership has a direct and significant effect on teacher competency, causing an increase or decrease in teacher competency in response to changes in creative leadership. This may be because creative leadership is a key factor that directly impacts the improvement of student learning outcomes, especially through the development of teacher competency.

Keywords: Creative Leadership; Teacher Competencies; Science Learning Achievement

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), March-April 2025
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index

อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยมีสมรรถนะเป็นตัวแปรคั่นกลาง

พัณณ์ชุดา พรวดีชัยเขตต์ และทวีศิลป์ กุลนภาดล
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมในวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนได้ การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ 3) ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง

ระเบียบวิธีการวิจัย: ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิทยาศาสตร์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 210 คน ได้มาโดยสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ จากนั้นนำไปสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับซึ่งมีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .06 ถึง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .85 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ เท่ากับ .87 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะครู เท่ากับ .89 และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เท่ากับ .86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์เส้นทาง

ผลการวิจัย: 1) ระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาแต่ละตัว พบว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร 3) อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง โดยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้รับอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมจากตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งหมด 2 ตัวแปร ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ และ สมรรถนะครู โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สรุปผล: จากการศึกษาพบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และสมรรถนะครู มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสมรรถนะครูอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้ถึงร้อยละ 77.40 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ส่งผลโดยตรงและมีนัยสำคัญต่อสมรรถนะครู ทำให้สมรรถนะครูเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการ

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

เปลี่ยนแปลงของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะผ่านการพัฒนาสมรรถนะของครู
คำสำคัญ : ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์; สมรรถนะครู; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

บทนำ

ในปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยมีการเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัยเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะสูงในการเรียนรู้และปรับตัวสูงการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 24 ระบุว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้จัดกิจกรรมที่ฝึกทักษะกระบวนการคิด และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน ควรเน้นให้การเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดจากกิจกรรมที่เน้นกระบวนการ ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จึงส่งผลให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น ตัดสินใจเลือกอย่างชาญฉลาด และสามารถแก้ปัญหาที่ ต้องเผชิญในทุกสถานการณ์ได้ ในชีวิตประจำวันของคนต้องเผชิญกับปัญหาอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหา จะสามารถเผชิญกับสถานการณ์ ที่เคร่งเครียด และหาทางออกหรือมีวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม ดังนั้นความสามารถในการแก้ไขปัญหา จึงมีความสำคัญต่อมนุษย์ หากบุคคลที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2561) ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ให้สามารถค้นพบความรู้ด้วยตนเองมากที่สุด เพื่อให้ได้ทั้งกระบวนการและความรู้ จากวิธีการสังเกต การสำรวจ ตรวจสอบการทดลอง แล้วนำผลที่ได้มาจัดระบบเป็นหลักการแนวคิดและองค์ความรู้ การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์นั้นมีเป้าหมายที่สำคัญคือเพื่อให้เข้าใจหลักการ ทฤษฎีและกฎที่เป็นพื้นฐานในวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อให้เข้าใจขอบเขตของธรรมชาติของวิชาวิทยาศาสตร์ และให้มีทักษะที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้า คิดค้นทางเทคโนโลยีรวมถึงให้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มวลมนุษย์ และสภาพแวดล้อม เพื่อนำความรู้ ความเข้าใจในวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและการดำรงชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ,2560)

ตามที่แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ระบุไว้ในส่วนนำว่าการจัดการศึกษานั้นยังขาดคุณภาพและมาตรฐานในทุกระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมากและต่ำกว่าหลายประเทศผลการประเมิน PISA 2022 ของประเทศไทย พบว่า นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยด้านคณิตศาสตร์ 394 คะแนน ด้านวิทยาศาสตร์ 409 คะแนน และด้านการอ่าน 379 คะแนน ซึ่งเมื่อเทียบกับผลการประเมิน PISA 2018 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของประเทศไทยทั้งสามด้านลดลง ทั้งนี้ ผลการประเมิน PISA ของประเทศไทยตั้งแต่ PISA 2000 จนถึง PISA 2022 พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านคณิตศาสตร์และการอ่านมีแนวโน้มลดลง ส่วนด้านวิทยาศาสตร์ถือว่าไม่เปลี่ยนแปลงทางสถิติ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี,2562) ดังนั้นเพื่อพัฒนากำลังคนของประเทศให้ก้าวหน้าและทันต่อกระแสอาชีพในสังคมปัจจุบันที่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งการพัฒนาครูจึงจำเป็นอย่างยิ่งในยุคที่มีข้อมูลข่าวสารที่สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนรวมไปถึงการแสวงหาความรู้ แตกต่างไปจากเดิม

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

จากที่มีครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียนเพียงฝ่ายเดียว ไปสู่ระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ผู้เรียนแสวงหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น ท่ามกลางสภาวะดังกล่าว จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับครูผู้สอนในการจัดองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ครูจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมในวิชาชีพครูได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการขององค์การบริหารการศึกษา ตั้งแต่โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ (ธิติสุดา แก้วหาญ และทนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ,2564) การที่ครูจะมีสมรรถนะมากน้อยหรือไม่เพียงใดนั้น ผู้บริหารสถานศึกษานับได้ว่าเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้เกิดผลดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีภาวะผู้นำ โดยเฉพาะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของครู อาจารย์ และบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งมีความเกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนไทย (กรองทิพย์ นาควิเชตร์, 2551;พิษณุ พิพรรธคุณ และอำนวย มีราคา ,2566) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นภาวะผู้นำอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรมี ซึ่งมีลักษณะหรือพฤติกรรมในการนำผู้อื่นและประสานงานผู้อื่นด้วยการสร้างแรงบันดาลใจ สร้างบรรยากาศในการคิดนอกกรอบอย่างมีวิสัยทัศน์ ด้วยวิธีการใหม่ ๆ นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ผู้บริหารที่มีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าเพราะช่วยสร้างสรรค์ความแปลกใหม่สร้างนวัตกรรม แนวคิดใหม่ ๆ เพื่อนำไปปรับใช้ในการทำงาน ทำให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาวิธีการที่จะพัฒนาการทำงาน และสร้างสรรค์บรรยากาศแห่งการคิดริเริ่ม เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและทีมงานได้อย่างต่อเนื่อง (กิตติกาญจน์ ปฏิพันธ์,2555;ธิติสุดา แก้วหาญ และทนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ, 2564)

จากจำนวนโรงเรียนมัธยมในจังหวัดสมุทรปราการ ในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 25 โรงเรียน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 50,993 คน ค่าเฉลี่ยและ T-Score ของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563-2564 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ในรายวิชาคณิตศาสตร์ รายวิชาภาษาอังกฤษ และรายวิชาวิทยาศาสตร์ มีพัฒนาการลดลงในทุกระดับ

จากปัญหาและความสำคัญที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา การศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลางเพื่อตอบสนองกลยุทธ์ที่จะยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

การทบทวนวรรณกรรม

ธิติสุดา แก้วหาญ และ ทนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ (2564) การศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการสร้างคน รวมถึงการสร้างสังคม และการสร้างชาติ ในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ ครูซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษา ดังนั้นต้องต้องมีการพัฒนา สมรรถนะให้สูงขึ้น โดยมีผู้บริหารเป็นส่วนที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดผลดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมและการทำงานของครู ซึ่งมีผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) สมรรถนะครู โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 3) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_2) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ (X_1) และด้านการ ทำงานเป็นทีม (X_4) สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา หนองคาย ได้ร้อยละ 66.0 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา หนองคาย โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีลักษณะในการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าและ ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และกำหนดวิสัยทัศน์ลงสู่การปฏิบัติจริง รวมถึงผู้บริหารมี ความยืดหยุ่นและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ

ณิชกุล ชุ่มแก้ว (2565)ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนเคียนซาพิทยาคม อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานีผลการจิจัยพบว่า ภายหลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการการนิเทศติดตามผลโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและสอดคล้องและตรงตามความต้องการของผู้เข้าอบรมพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อจะนำไปใช้ในการพัฒนางานและคุณภาพผู้เรียนให้ โรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี

ณัฏฐกิตติ์ บุญเก่ง (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2 มีผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ ในระดับมาก 2) ระดับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) เปรียบเทียบระดับสมรรถนะครู เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงทุกด้าน

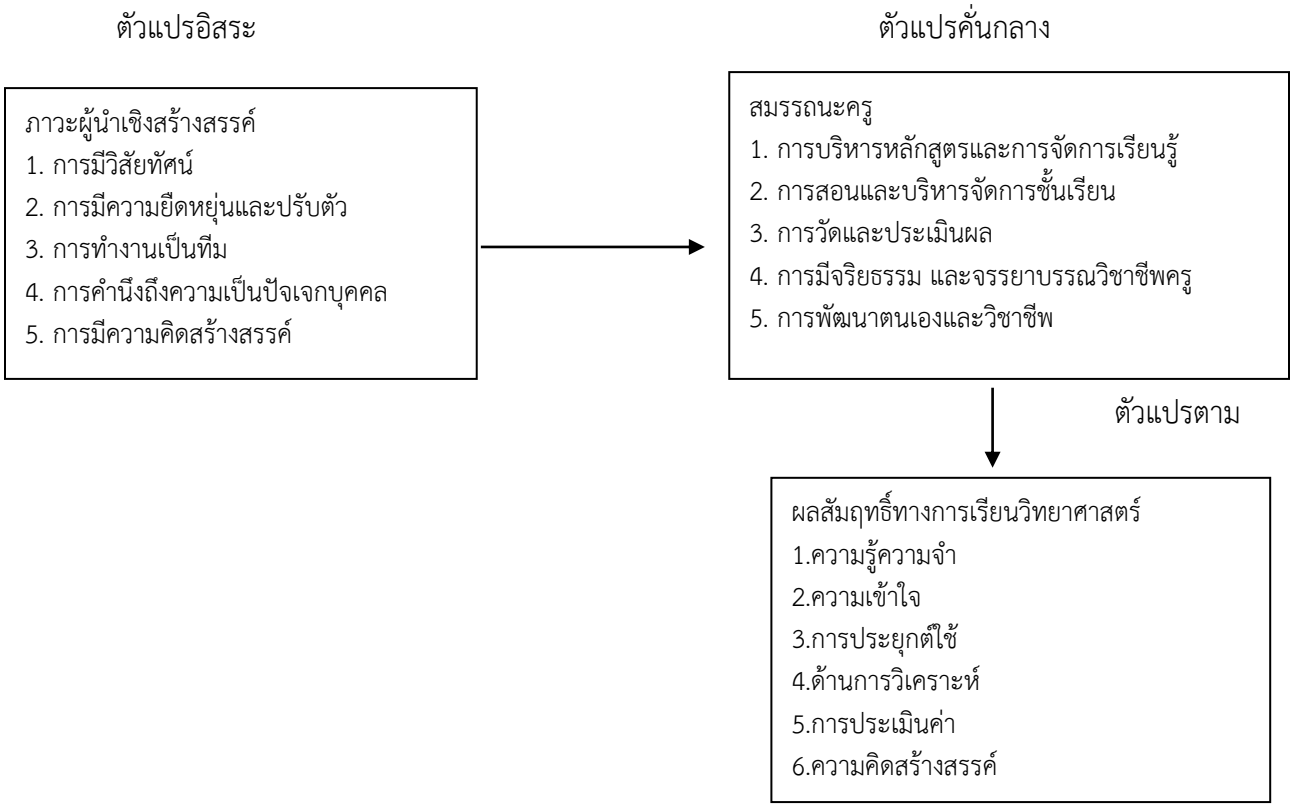
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเสมือนดัชนีชี้วัดความสำเร็จของนักเรียน สะท้อนถึงความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่นักเรียนได้รับจากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น มีมากมายประการหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม คือ สมรรถนะของนักเรียนและครู สมรรถนะเป็นปัจจัยสำคัญส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีสมรรถนะดีมักจะเรียนรู้ได้เร็ว และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา การศึกษาของ (วัชรพงศ์ โนทะนะ, 2565)ได้ทำการศึกษาพบว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลผลิตชิ้นงานจากสถานการณ์ปัญหารอบตัว ที่มุ่งเน้นการ

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

พัฒนาผู้เรียนให้มีการวิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลผลิตชิ้นงาน นอกจากนี้ นักวิจัยยังเน้นความสำคัญของการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดเรียนรู้ โดยเน้นไปที่หลักการ วัตถุประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการฝึกอบรมและร่วมสัมมนา การศึกษาของ (ลัลน์พัฒน์ ไมตรีแพน, 2564) กล่าวถึงความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดเรียนรู้การวางแผนและดำเนินการแก้ปัญหา ที่มุ่งเน้นไปที่การรวบรวมข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การออกแบบวิธีการแก้ปัญหา และปรับปรุงแก้ไข การแก้ปัญหาหรือชิ้นงาน การระบุปัญหา และการนำเสนอวิธีการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน โดยการศึกษาดังกล่าวยังเน้นถึงการประเมินผลโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษา อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยมีสมรรถนะเป็นตัวแปรคั่นกลาง จากการศึกษาเอกสารตามแนวคิด 1.ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยยึดแนวคิดของ Robinson,2007 ; สุภาพ ฤทธิ์บำรุง (2556) 2.สมรรถนะครู ผู้วิจัยยึดแนวคิด ของ ธิติสุดา แก้วหาญ และทนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ (2564) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยยึดแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom et al (1971); ปาริชาติ ปานศรี (2563)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิทยาศาสตร์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 455 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 210 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูป Cohen,Manion and Morrison ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยมีสมรรถนะเป็นตัวแปรคั่นกลาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาและขนาดสถานศึกษาปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามภาวะผู้นำสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามสมรรถนะครู แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

3. การสร้างคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง

3.1.2. ประมวลข้อมูลที่ได้จากการศึกษา นำประเด็นมาสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหา ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย และนิยามศัพท์

3.1.3. สร้างแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลาง

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

3.1.4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องครบถ้วนตามนิยามศัพท์และตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้

3.1.5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Vidity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence หรือ IOC) ของข้อคำถามในแต่ละข้อ และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.1.6. ปรับปรุงข้อคำถามตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากแบบสอบถามแล้วมาปรับปรุงนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์พิจารณา

3.1.7. นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

3.1.8. นำข้อมูลของการทดลองใช้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นแบบอัลฟ่าครอนบาช (Cronbach's alpha)

3.1.9. จัดทำแบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1.1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ดำเนินการประสานงานขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปให้ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากครูของแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.1.2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ เอกสารแบบสอบถาม และลิงก์ (link) ของแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นตัวอย่างในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567

4.1.3. ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 210 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างเสร็จสิ้น ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยการดำเนินการมีรายละเอียด ดังนี้

5.1.1 แบบสอบถามสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษา ซึ่งมีลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์ผลจากคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)และหาค่าร้อยละ (Percentage)

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

5.1.2 แบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการมี ทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5.1.3 แบบสอบถามสมรรถนะครูมีทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5.1.4 แบบสอบถามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

5.1.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficent)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยมีสมรรถนะเป็นตัวแปรคั่นกลาง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเภทข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	62	29.50
หญิง	148	70.50
รวม	**210**	**100.00**
อายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 30 ปี	40	19.00
30 - 39 ปี	109	51.90
40 – 49 ปี	35	16.70
50 ปีขึ้นไป	26	12.40
รวม	**210**	**100.00**
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	91	38.60
ปริญญาโท	80	38.10
ปริญญาเอก	49	23.30
รวม	**210**	**100.00**
ระดับตำแหน่งการทำงาน		
ครูผู้ช่วย	18	8.60

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), March-April 2025
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index

ประเภทข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ครู	54	25.70
ครูชำนาญการ	54	25.70
ครูชำนาญการพิเศษ	51	24.30
ครูเชี่ยวชาญ	10	4.80
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	23	11.00
รวม	**210**	**100.00**
ระยะเวลาการทำงานในสถานศึกษา		
ต่ำกว่า 5 ปี	36	17.10
5 – 10 ปี	78	37.10
11 – 15 ปี	60	28.60
มากกว่า 15 ปี	36	17.10
รวม	**210**	**100.00**

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50 เป็นเพศชาย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 30 – 39 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 51.90 รองลงมา มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และมีอายุระหว่าง 40 – 49 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมา มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 38.10 และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาเอก จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งในการทำงานอยู่ในระดับครูและครูชำนาญการในสัดส่วนที่เท่ากัน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 รองลงมา มีตำแหน่งเป็นครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 และมีตำแหน่งเป็นครูเชี่ยวชาญพิเศษ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานในโรงเรียนที่ปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบัน อยู่ระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10 รองลงมา อยู่ระหว่าง 11 - 15 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 และมีระยะเวลาต่ำกว่า 5 ปี และมากกว่า 15 ปี ในสัดส่วนที่เท่ากัน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของตัวแปรระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง ของตัวแปรทั้งหมด

ตัวแปรสังเกต	*M*	*SD.*	*Sk.*	*Ku.*	*ระดับ*
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์	4.22	0.806	-1.39	2.02	มาก
1. การมีวิสัยทัศน์	4.25	0.830	-1.37	2.00	มาก
2. การมีความยืดหยุ่น	4.21	0.906	-1.57	2.41	มาก
3. การทำงานเป็นทีม	4.23	0.886	-1.44	2.09	มาก
4. การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล	4.20	0.873	-1.43	2.06	มาก
5. การมีความคิดสร้างสรรค์	4.19	0.876	-1.36	1.82	มาก

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), March-April 2025
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index

ตัวแปรสังเกต	*M*	*SD.*	*Sk.*	*Ku.*	*ระดับ*
สมรรถนะครู	4.30	0.695	-1.67	3.85	มาก
1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.24	0.777	-1.43	2.78	มาก
2. การสอนและบริหารจัดการชั้นเรียน	4.28	0.720	-1.32	2.12	มาก
3. การวัดและประเมินผล	4.26	0.744	-1.34	2.66	มาก
4. ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู	4.38	0.769	-1.78	3.93	มาก
5. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	4.36	0.732	-1.70	3.94	มาก
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์	4.16	0.739	-1.08	1.68	มาก
1. ความรู้ความจำ	4.18	0.760	-1.01	1.18	มาก
2. ความเข้าใจ	4.11	0.830	-1.09	1.48	มาก
3. การนำไปใช้	4.18	0.788	-1.27	2.49	มาก
4. ด้านการวิเคราะห์	4.13	0.815	-0.91	0.88	มาก
5. ด้านการประเมินค่า	4.21	0.806	-1.08	1.12	มาก
6. ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.18	0.830	-1.03	0.85	มาก

จากตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้ ความโด่ง ของตัวแปรทั้งหมด พบว่า ระดับตัวแปรภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การมีวิสัยทัศน์ (*M* = 4.25, *SD.* = 0.830) รองลงมาคือ การทำงานเป็นทีม (*M* = 4.23, *SD.* = 0.886) และการมีความยืดหยุ่น (*M* = 4.21, *SD.* = 0.906) ตามลำดับ ระดับตัวแปรสมรรถนะครูภาพรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู (*M* = 4.38, *SD.* = 0.769) รองลงมาคือ การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ (*M* = 4.36, *SD.* = 0.732) และการสอนและบริหารจัดการชั้นเรียน (*M* = 4.28, *SD.* = 0.720) ตามลำดับ ระดับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการประเมินค่า (*M* = 4.21, *SD.* = 0.806) รองลงมาคือ ความรู้ความจำ (*M* = 4.18, *SD.* = 0.760) การนำไปใช้ (*M* = 4.18, *SD.* = 0.788) ด้านความคิดสร้างสรรค์ (*M* = 4.18, *SD.* = 0.830) และด้านการวิเคราะห์ (*M* = 4.13, *SD.* = 0.815) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาแต่ละตัว

Variable	L	P	A	L1	L2	L3	L4	L5	P1	P2	P3	P4	P5	A1	A2	A3	A4	A5	A6
L	1.00																		
P	0.84	1.00																	
A	0.76	0.84	1.00																
L1	0.87	0.75	0.67	1.00															
L2	0.94	0.75	0.68	0.81	1.00														
L3	0.94	0.82	0.72	0.80	0.86	1.00													
L4	0.94	0.79	0.72	0.74	0.82	0.86	1.00												
L5	0.92	0.77	0.69	0.69	0.83	0.82	0.89	1.00											

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), March-April 2025
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index

Variable	L	P	A	L1	L2	L3	L4	L5	P1	P2	P3	P4	P5	A1	A2	A3	A4	A5	A6
P1	0.82	0.92	0.79	0.70	0.75	0.80	0.77	0.75	1.00										
P2	0.78	0.94	0.82	0.68	0.69	0.76	0.73	0.72	0.87	1.00									
P3	0.80	0.95	0.81	0.71	0.72	0.79	0.77	0.73	0.86	0.87	1.00								
P4	0.76	0.92	0.72	0.71	0.68	0.74	0.72	0.68	0.78	0.80	0.82	1.00							
P5	0.74	0.92	0.77	0.68	0.67	0.73	0.68	0.68	0.77	0.80	0.85	0.86	1.00						
A1	0.70	0.79	0.91	0.62	0.61	0.67	0.68	0.66	0.76	0.77	0.75	0.68	0.69	1.00					
A2	0.71	0.78	0.91	0.65	0.65	0.66	0.67	0.62	0.74	0.76	0.74	0.67	0.71	0.82	1.00				
A3	0.70	0.79	0.94	0.63	0.64	0.69	0.64	0.62	0.73	0.76	0.75	0.68	0.75	0.84	0.86	1.00			
A4	0.68	0.75	0.91	0.59	0.62	0.66	0.65	0.59	0.70	0.71	0.74	0.64	0.69	0.78	0.80	0.84	1.00		
A5	0.71	0.78	0.93	0.62	0.65	0.67	0.67	0.67	0.74	0.77	0.75	0.66	0.71	0.81	0.79	0.83	0.83	1.00	
A6	0.68	0.76	0.91	0.61	0.60	0.61	0.65	0.65	0.70	0.77	0.73	0.64	0.71	0.80	0.76	0.80	0.79	0.85	1.00

จากตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาแต่ละตัว พบว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัวแปร โดยตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ สมรรถนะครู กับ การวัดและประเมินผล (r =.95) รองลงมาคือ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ กับ การมีความยืดหยุ่น (r = .94) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ กับ การทำงานเป็นทีม (r = .94) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ กับ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (r = .94) สมรรถนะครู กับ การสอนและบริหารจัดการชั้นเรียน (r = .94) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ กับ การนำไปใช้ (r = .94) และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ กับ ด้านการประเมินค่า (r = .93) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ การมีวิสัยทัศน์ กับ ด้านการวิเคราะห์ (r = .59) และ การมีความคิดสร้างสรรค์ กับ ด้านการวิเคราะห์ (r = .59) เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ที่จะทำให้เกิดภาวะร่วมเส้นตรง พบว่า ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ถึง สูงมาก คือ มีความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .35 ถึง .95 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลจากตัวแปรชุดนี้ มีความสัมพันธ์กันพอที่จะนำไปวิเคราะห์เส้นทางต่อไปได้

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานของอิทธิพลของตัวแปรในโมเดลอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ

ตัวแปรตาม / ตัวแปรต้น	สมรรถนะครู			ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์	0.884***	-	0.884***	0.072	0.721***	0.793***
สมรรถนะครู	-	-	-	0.815***	-	0.815***
R^2	0.783			0.774		

หมายเหตุ * หมายถึง p < .05, **หมายถึง p < .01, *** หมายถึง p < .001

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

จากตารางที่ 4 พบว่าตัวแปรในโมเดลอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้ร้อยละ 77.40 (R^2 = .774) โดยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้รับอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมจากตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งหมด 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ และ 2) สมรรถนะครู โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาองค์ประกอบที่มีความโดดเด่นมากที่สุดคือ การมีวิสัยทัศน์

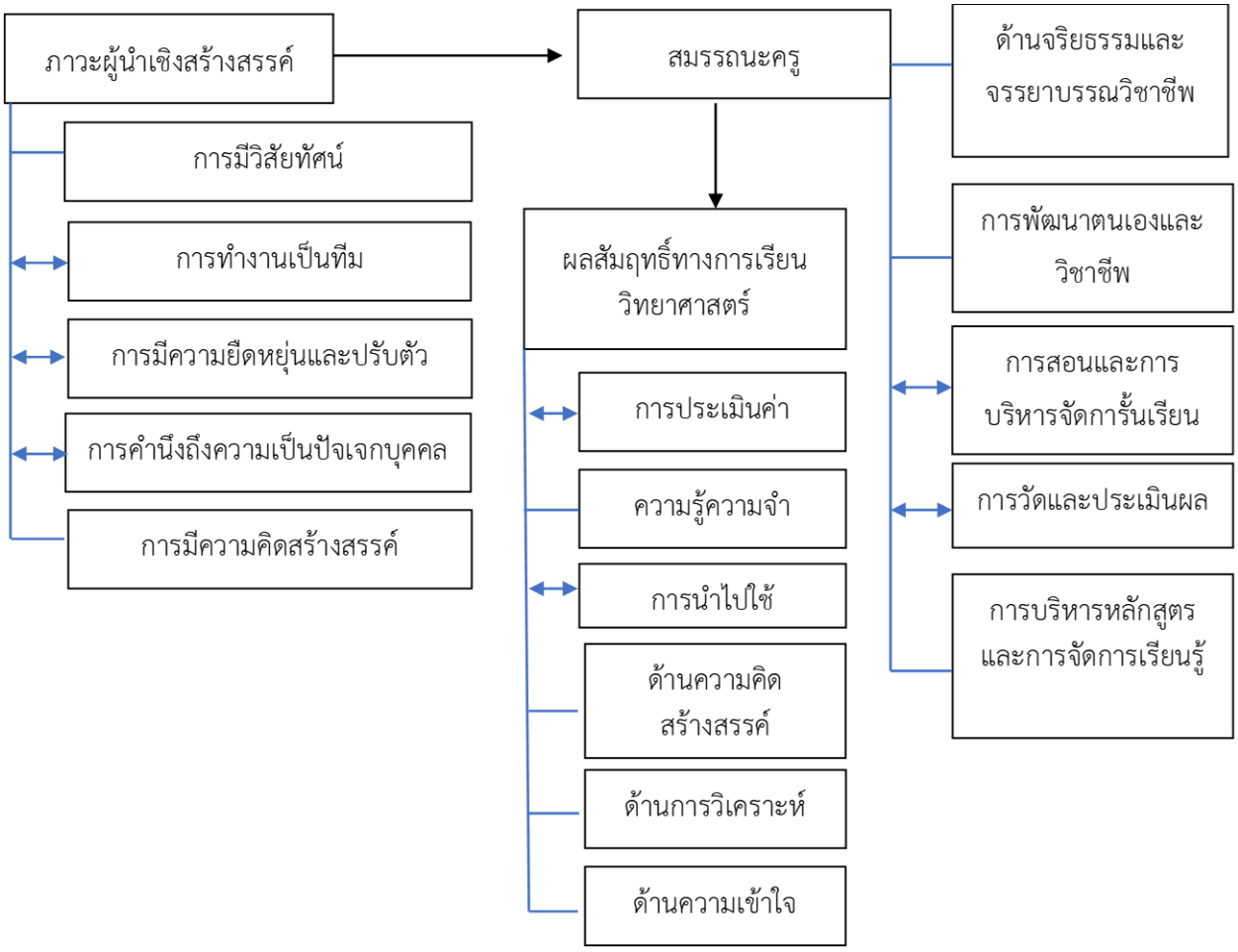
2. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงที่ชัดเจนและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกตัวแปรที่ศึกษาตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ สมรรถนะครูกับการวัดและประเมินผล รองลงมาคือ ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่มีความสัมพันธ์กับความยืดหยุ่นในการทำงาน ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล สมรรถนะครูกับการสอนและการบริหารจัดการชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์กับการนำไปใช้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์กับกับด้านการประเมินค่า

3. อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลางจากการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลให้สมรรถนะครูเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยตัวแปรภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อธิบายความแปรปรวนของตัวแปรสมรรถนะครูได้ร้อยละ 78.30 และสมรรถนะครูมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ส่งผลโดยอ้อมผ่านสมรรถนะครูซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผ่านสมรรถนะครู

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), March-April 2025
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index

สรุปสังเคราะห์ผลการวิจัยเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

อภิปรายผล

จากการศึกษาสามารถอภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษาพบว่า ระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน และภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาองค์ประกอบที่มีความโดดเด่นมากที่สุดคือ การมีวิสัยทัศน์ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของสถานศึกษาตามมาด้วย การทำงานเป็นทีม และความยืดหยุ่น ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถของผู้บริหารในการปรับตัวและประสานงานกับทีมงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะการมีวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติจริงและมีความชัดเจน ซึ่งผู้บิหารที่มีการสร้างวิสัยทัศน์ให้ผู้ใต้บังคับได้เห็นภาพแห่งความสำเร็จ และมีความมุ่งมั่นพัฒนางานปฏิบัติงานต่อผู้ร่วมงานโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นคร ชูสอนสาย (2565)

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

ผู้บริหารที่มีความสามารถในการนำทีมของผู้บริหารจึงเป็นบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดทิศทางขององค์กรและการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ และมีทักษะการบริหารจัดการที่ดีจะช่วยให้บุคลากรมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่ๆ มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน มีความสอดคล้องกับสุภาพ ฤทธิ์บำรุง (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิผล ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30 เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30 มีระดับการแสดงออกภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับ “มาก” ทุกรายการ โดยด้านการทำงานเป็นทีม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ครูที่พัฒนาตนเองอยู่เสมอจะสามารถนำเทคนิคใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเติบโตในอนาคต ณิชกุล ชุ่มแก้ว (2565) สมรรถนะของครูเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์กระบวนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียน ครูที่มีความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้และจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ เทคนิคและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ธิติสุดา แก้วหาญ และทนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ (2564) ด้านที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงที่สุดคือ การประเมินค่า ซึ่งแสดงถึงความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์และประเมินข้อมูล นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนถือเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงมักจะมีความสามารถในการจดจำข้อเท็จจริงและความเข้าใจแนวคิดหลักต่างๆ ตลอดจนสามารถนำทฤษฎีที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ ดังนั้น การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่พัฒนานักเรียนในด้านความรู้เท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างทักษะที่สำคัญสำหรับการเติบโตในอนาคต

2. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครู และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงที่ชัดเจนและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุดคือ สมรรถนะครูกับการวัดและประเมินผล สมรรถนะครูยังสัมพันธ์กับการสอนและการบริหารจัดการชั้นเรียน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ชัดเจน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกับการนำไปใช้และการประเมินค่า เมื่อนำค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ มาพิจารณาร่วมกัน พบว่าทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางถึงสูงมาก โดยค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .35 ถึง .95 ซึ่งบ่งชี้ว่าข้อมูลนี้เพียงพอสำหรับการนำไปวิเคราะห์เส้นทางต่อไป เมื่อนำค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ มาพิจารณาร่วมกัน พบว่าทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางถึงสูงมาก โดยค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .35 ถึง .95 ซึ่งอาจเป็นเพราะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครู ซึ่งการที่ผู้บริหารมี

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

ความสามารถในการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ส่งเสริมความยืดหยุ่น การทำงานเป็นทีม และการพัฒนาบุคลากรเชิงปัจเจกนั้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ครูสามารถพัฒนาสมรรถนะของตนได้อย่างต่อเนื่อง และช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจและนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้อย่างดี โดยเฉพาะในวิชาที่ต้องการวัดผลและการประเมินอย่างต่อเนื่อง เช่น วิทยาศาสตร์ ครูที่มีสมรรถนะสูงจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจน (นงค์นุช จันทร์สัย, 2565; วัชรพงค์ โนทะนะ, 2565) ในท้ายที่สุด การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาครูให้มีทักษะและสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ การบริหารหลักสูตรที่ดีและการวัดผลที่แม่นยำเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียน และยังสอดคล้องกับนคร ชูสอนสาย (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคชีวิตวิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 พบว่า ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เน้นการทำงานเป็นทีมและการมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ซึ่งเป็นสองปัจจัยหลักที่ส่งผลให้ครูและนักเรียนสามารถปรับตัวและพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานเป็นทีมได้รับการระบุว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุดในกลุ่มคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ นอกจากนี้ วิสัยทัศน์ที่ชัดเจนของผู้บริหารยังเป็นอีกปัจจัยที่ส่งเสริมการปรับตัวและความยืดหยุ่นของโรงเรียน ซึ่งช่วยให้ทั้งครูและนักเรียนมีแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจนและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และวีระเทพ พัดพรม (2566) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนในจังหวัดนครพนมมีความแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และขนาดของโรงเรียน สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงและพัฒนาภาวะผู้นำให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการเฉพาะของแต่ละโรงเรียน เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเต็มที่

3. อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลางจากการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลให้สมรรถนะครูเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ จะเห็นได้ว่าสมรรถนะครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นหรือลดลงในทิศทางเดียวกันโดยตรง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์และสมรรถนะครู มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสมรรถนะครูอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ได้ถึงร้อยละ 77.40 ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ส่งผลโดยตรงและมีนัยสำคัญต่อสมรรถนะครู ทำให้สมรรถนะครูเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการเปลี่ยนแปลงของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สามารถส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะผ่านการพัฒนาสมรรถนะของครู หนึ่งในเหตุผลที่ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์มีบทบาทสำคัญเช่นนี้ คือความสามารถของผู้นำในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาวิธีการสอนและการจัดการในชั้นเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และความคิดสร้างสรรค์

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

จะสามารถกระตุ้นให้ครูมีแรงบันดาลใจในการสอนมากขึ้น ทั้งยังทำให้ครูมีความสามารถในการสอนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับพิษณุ พิพรรธคุณและอำนวยมีราคา (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา กับสมรรถนะครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวกในส่วนของตัวแปรสมรรถนะครูมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งแสดงให้เห็นว่าสมรรถนะครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นหรือลดลงในทิศทางเดียวกัน โดยตรงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชกุล ชุ่มแก้ว (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนเคียนซาพิทยาคม อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า จากการสังเกตพฤติกรรมของครูผู้เข้าร่วมการพัฒนาสมรรถนะ พบว่า ครูที่เข้าอบรมเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนเคียนซาพิทยาคม ครั้งนี้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ขณะที่ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ส่งผลโดยอ้อมผ่านสมรรถนะครู แสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผ่านสมรรถนะครู

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการโดยมีสมรรถนะครูเป็นตัวแปรคั่นกลางจากการศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลให้สมรรถนะครูเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทิศทางเดียวกัน และภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ช่วยเพิ่มผลสัมฤธิ์ทางการเรียนโดยผ่านสมรรถนะครู ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ระดับของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก และภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีความคิดสร้างสรรค์ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์หาแนวทางไหม่ๆ และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะของครู ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. จากผลการวิจัยพบว่าระดับตัวแปรในด้านสมรรถนะครูภาพรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการสอนและบริหารจัดการชั้นเรียน ดังนั้นผู้บริหารควรมีการส่งเสริมสนับสนุนครู ในด้านการบริหาร

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

จัดการชั้นเรียน เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.จากผลการวิจัยพบว่าระดับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความเข้าใจ ดังนั้นนักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาในด้านความเข้าใจเพื่อที่จะอธิบายความหมายของข้อมูลได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลและสามารถนำความรู้ไปใช้ซึ่งควรได้รับการสนันสนุนจากครูผ่านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

4. จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ส่งผลโดยอ้อมผ่านสมรรถนะครูซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผ่านสมรรถนะครู ดังนั้นผู้บริหารความมีการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะครูซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เช่น การสนับสนุนจากครอบครัว บริบทของโรงเรียน หรือการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เพื่อให้การวิจัยครอบคลุมมากขึ้นและได้ข้อมูลที่หลากหลาย

2. ควรพิจารณาถึงการวิจัยในระดับที่กว้างขึ้น เช่น การศึกษาในกลุ่มโรงเรียนหลายจังหวัดหรือภูมิภาค เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลและแนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในบริบทที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กรองทิพย์ นาควิเชตร. (2551). *ภาวะผู้นำแบบสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น,* 31(4), 9–18.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติกาญจน์ ปฏิพันธ์. (2555). *โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณัฏฐกิตติ์ บุญเก่ง. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ณิชกุล ชุ่มแก้ว. (2565). *การพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนเคียนซาพิทยาคม อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ธิติสุดา แก้วหาญ และทนงศักดิ์ คุ้มไข่น้ำ. (2564). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย.วารสารการการพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่.* 6(4), 164-175.

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523

นคร ชูสอนสาย. (2565). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคชีวิตวิถีใหม่ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1.* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

นงค์นุช จันทร์สัย. (2565). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลแม่นาวาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยพะเยา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น.* พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปาริชาติ ปานศรี, นวลจิตต์ เชาวกีรติพงศ์ และ ดวงเดือน สุวรรณจินดา. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพระประโทณเจดีย์ จังหวัดนครปฐม. *Sisaket Rajabhat University Journal.* 16 (3), 1-14.

พิษณุ พิพรรธคุณ และอำนวย มีราคา. (2566). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น.* 5(3), 247-258.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2561). *การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลัลน์พัฒน์ ไมตรีแพน. (2564). *โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1.*วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วัชรพงศ์ โนทะนะ. (2565). *การพัฒนารูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ผ่านชิ้นงานร่วมกับ แนวคิดการเสริมต่อความรู้.* วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วีระเทพ พัดพรม. (2566). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.* วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ ศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). *ผลการประเมิน PISA 2018* : บทสรุป สำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ: สถาบันฯ.

สุภาพ ฤทธิ์บำรุง. (2556). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความมีประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Bloom, B. S., Madaus, G. F., & Hastings, J. T. (1971). *Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. New York: McGraw-Hill.

Robinson, V. (2007). *The Impact of Leadership on Student Outcomes: Making Sense of the Evidence.* Retrieved from: http://research.acer.edu.au/research_conference_2007/5/

Citation: Ponwadeechkad, P., & Koolnaphadol, T. (2025). Relationship of the Influence of Creative Leadership of Administrators on the Achievement of Students in Learning Science Under the Secondary Educational Service Area Office Samut Prakan With Teacher Competency as a Mediator Variable. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 5 (2), 1059-1078; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2025.282523